

Michaela Caranová, *Hrací karty v českých sbírkách.*

Studijní program: B8206 – Výtvarná umění

Studijní obor: Restaurování a konzervace papíru, knižní vazby a dokumentů

Fakulta restaurování Univerzity Pardubice, Katedra humanitních věd. Litomyšl 2011.

63 stran textu a 26 obrazových příloh, 25 obrazových tabulek.

Posudek garanta teoretické části bakalářské práce:

V teoretické části bakalářské práce se autorka zabývala velmi specifickým tématem z oblasti dějin využití papíru ve výtvarné kultuře, totiž hracími kartami; jejich dějinami, typologií karetních her, z níž vychází jejich výtvarná podoba a zvolená symbolika. Jejím úkolem bylo dohledat co největší množství exemplářů karetních souborů zastoupených v českých sbírkových fondech, s tím, že její úsilí bylo zaměřeno na kulturu karet v 16. a 17. století. V pozdějších dobách totiž, zvláště od konce 18. století a ve století 19. se počet dochovaných a ve sbírkových fondech obsažených karetních souborů prudce zvyšuje v souvislosti s rychle rostoucí výrobou těchto „čertových obrázků“ v období technického rozvoje tiskařského průmyslu, kdy se této produkci věnovalo stále více firem. Velkosériově tištěné karty jsou samostatným tématem a tak autorčiným úkolem bylo popsat a zaznamenat kořeny, respektive počátky tohoto vývoje. Provedla podrobný soupis jednotlivých nalezených souborů z této doby, jejich popis a komentovanou dokumentaci.

V úvodních kapitolách stručně, ale přehledně pojednala původ, základní typologické rozdělení a dále vývoj úpravy karet, včetně zajímavé kapitoly o výtvarném pojednání rubové strany. Dále připomenula významnější staré soubory v evropském kontextu. Následuje kapitola věnující se tomuto fenoménu na českém území, dochovanými archivními zmínkami, jejich výrobci a dalšími okolnostmi, to vše stručně až do počátku 20. století. Půvabným zpestřením je tabulka s názvy karetních her a dvě vybrané ukázky komentovaných pravidel. Dále autorka v mezích technických a organizačních možností shromáždila, popsala a obrazově dokumentovala neméně než 22 souborů karet v různém stupni dochování, z různých sbírkových fondů v České republice. Přes výše zmíněné časové ohraničení zařadila i některé vybrané, zajímavé soubory z počátku 19. století.

Práci doplnila instruktivním, pečlivě a efektivně sestaveným obrazovým doprovodem, dokumentujícím pojednávané téma. Dobrým nápadem bylo vytvoření tabulek úplného počtu karet, do kterých doplnila dochované hodnoty. Autorka zadání této části bakalářské práce nesporně splnila. Protože i po formální stránce dodržela pravidla psaní bakalářských prací, stanovená na Fakultě restaurování Univerzity Pardubice, doporučuji práci Michaely Caranové k obhajobě a navrhuji stupeň v ý b o r n ý.

Mgr. Jiří Kaše,

Litomyšl 13. 9. 2011